

Svar (19/2 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det indgår i kommissoriet for hf-udvalget, at det skal overveje, hvilke opgaver der skal varetages på 2-årige kurser og enkeltfagskurser. Det indgår videre i udvalgets kommissorium, at man i vurderingen af arbejdsdelingen mellem forskellige kursustyper bør inddrage ressourcenyttelsen, frafald, vilkår for holdoprettelse og samarbejde mellem kurserne.

Der er på nuværende tidspunkt ingen integration af de 2-årige hf-kurser og enkeltfagskurserne. Der er nogle steder tale om et bygningsmæssigt fællesskab af samme karakter som det, der påtænkes i Vallensbæk og Gentofte.

Indtil videre har der kun været tale om et nærmere samarbejde mellem de 2-årige kurser og enkeltfagskurserne i henhold til cirkulærskrivelse af 10. februar 1984. Cirkulærets udgangspunkt er, at der navnlig i tyndtbefolkede områder kan være behov for et samarbejde mellem to kursusformer for at sikre de hf-studerende rimelige muligheder for at få tilgodeset deres ønsker om et tilvalgsfag. Cirkulæret åbner derfor mulighed for, at enkeltfagskursister kan følge undervisningen på tilvalgshold ved 2-årige kurser, såfremt der er ledige pladser, og under forudsætning af, at der ikke tilbydes eller er fornøden tilslutning til oprettelse af tilsvarende dagundervisning på et enkeltfagskursus inden for en rimelig afstand.

Kursister fra 2-årige hf-kurser kan på lignende måde følge undervisning på tilvalgshold ved enkeltfagskurser, hvis der ikke er tilstrækkelig tilslutning efter hf-bekendtgørelsens § 9, stk. 2, til at oprette de pågældende tilvalgsfag ved det 2-årige hf-kursus.

Ud over dette samarbejde har der været forsøgsovervejelser, der skulle afprøve mulighederne for en nærmere integration, hvor det kunne være hensigtsmæssigt af geografiske grunde. Ingen af disse forsøgsovervejelser har resulteret i konkrete forsøg, men det ville efter mit skøn være et meget nyttigt forsøg, hvis det kunne etableres.

Hf-udvalget forventes at afslutte sit arbejde i løbet af efteråret 1988, hvorefter disse forhold vil blive nærmere afklaret.

Spm. nr. S 571

Til *industriministeren* (11/2 88) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Foreligger der undersøgelser om strålingsfare ved radar om bord på skibe, og er der retningslinjer for eventuel beskyttelse under arbejde i nærhed af radarskærme?«

Begrundelse

Det har været fremme i offentligheden, at forskellige elektriske stråler kan give skader på mennesker.

Svar (22/2 88):

Industriministeren (Henning Dyremose, fg.):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Søfartsstyrelsen og har herfra modtaget følgende udtalelse:

»Radaranlæg, der i henhold til gældende forskrifter skal installeres i danske skibe, skal være typegodkendte.

Da afprøvninger for typegodkendelse er teknisk meget komplicerede, og da der ikke i Danmark fremstilles radaranlæg til civilt brug, har Søfartsstyrelsen ikke opbygget selvstændige faciliteter til dette formål.

Man har i stedet fastlagt, at radaranlæg, der er godkendt af Department of Transport, London, eller Deutsches Hydrographisches Institut, Hamburg, anses som typegodkendte i Danmark. De to nævnte institutioner typegodkender radaranlæg i overensstemmelse med de herfor i IMO og andre internationale organisationer fastsatte typegodkendelsesnormer.

Ved maritime radaranlæg kan der være tale om stråling dels fra antennen med tilhørende elementer og dels fra radarbilledskærmen, hvorfra radaren betjenes.

Den højfrekvente stråling fra antennen vil kun kunne udgøre en risiko, hvis strålingen sker i længere tid i en bestemt retning. Denne situation kunne indtræffe, hvis antennens normale rotation blev stoppet og senderen fortsat sendte. Ifølge de internationalt anvendte typegodkendelsesbetingelser skal senderen automatisk ophøre med at sende, såfremt antennens rotation stopper.

I forbindelse med sådan typegodkendelse foretages måling af eventuel røntgenstråling fra anlægget. Ingen del af anlægget må give anled-